

Zakłada się osiągnięcie w 1969 roku w poszczególnych województwach następującego poziomu zatrudnienia (bez uczniów) w gospodarce uspołecznionej poza rolnictwem (w tys. osób):

Lp.	Wyszczególnienie	Stan na 31.XII.1969 r.		%/% 1969 r. 1968 r.	
		ogółem	w tym przemysł	ogółem	w tym przemysł
	POLSKA — ogółem	9.205,0	4.098,5	102,7	103,2
1	m.st. Warszawa	706,0	236,0	101,1	102,2
2	m. Kraków	307,0	113,0	102,3	101,8
3	m. Łódź	400,0	225,0	101,8	101,4
4	m. Poznań	236,5	94,5	102,3	101,6
5	m. Wrocław	245,0	97,5	103,4	103,7
6	woj. białostockie	215,0	68,0	103,4	104,6
7	„ bydgoskie	478,0	209,0	102,8	103,0
8	„ gdańskie	454,5	174,0	103,1	103,6
9	„ katowickie	1.498,0	855,0	102,3	102,4
10	„ kieleckie	420,0	194,5	103,7	104,0
11	„ koszalińskie	185,5	56,0	103,1	105,7
12	„ krakowskie	467,0	229,5	102,4	102,9
13	„ lubelskie	351,0	118,0	102,9	103,5
14	„ łódzkie	348,0	181,0	103,0	103,4
15	„ olsztyńskie	203,5	59,0	103,3	105,4
16	„ opolskie	311,5	149,0	102,5	102,1

Lp.	Wyszczególnienie	Stan na 31.XII.1969 r.		%/% 1969 r. 1968 r.	
		ogółem	w tym przemysł	ogółem	w tym przemysł
17	„ poznańskie	432,5	189,5	102,7	103,6
18	„ rzeszowskie	393,0	172,0	104,8	106,8
19	„ szczecińskie	270,0	90,0	103,8	104,7
20	„ warszawskie	418,0	160,0	103,2	104,6
21	„ wrocławskie	609,5	324,0	103,3	103,8
22	„ zielonogórskie	255,5	104,0	103,9	104,0

XV. Postanowienia końcowe.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:

- 1) ustalania na podstawie niniejszej uchwały szczegółowych zadań planowych dla poszczególnych ministerstw, prezydiów wojewódzkich rad narodowych i innych dziedzin gospodarki narodowej,
- 2) dokonywania w ciągu roku, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie konieczności i potrzeb, zmian w planach szczegółowych w stosunku do postanowień niniejszej uchwały, mając na uwadze zachowanie proporcji planu.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1968 r.

w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz w związku z § 1 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprzedaż krajowcom dewizowym (w celu wywiezienia lub przekazania za granicę) zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów związanych z prywatnym pobytem za granicą uzależnia się od uiszczenia:

- 1) 50% równowartości zakupowanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach;
- 2) 100% równowartości zakupowanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w rublach, jeżeli równowartość ta nie przekracza kwoty zł 120, i 125% — jeżeli przekracza tę kwotę.

§ 2. Kwoty, o których mowa w § 1, pobiera Narodowy Bank Polski lub instytucja uprawniona do sprzedaży zagranicznych środków płatniczych (biuro podróży).

§ 3. W razie zwrotu zakupionych zagranicznych środków płatniczych pobrane kwoty podlegają zwrotowi w całości lub w części odpowiednio do wysokości zwróconych środków. Zwrotu kwot dokonuje jednostka, która je pobrała.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 marca 1967 r. w sprawie opłaty na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku przy wyjazdach prywatnych za granicę (Monitor Polski Nr 18, poz. 91).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: *St. Majewski*